

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays,
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 150. — Štev. 150.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 27, 1936 — SOBOTA, 27. JUNIJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

PREDSEDNIK F. D. ROOSEVELT PONOVRNO NOMINIRAN

Nocoj bo govoril delegatom na konvenciji

DELAV. VODITELJA GREEN IN LEWIS POPOLNOMA SOGLAŠATA Z DEMOKRATSKO PLATFORMO

Nominacija predsed. Roosevelta je bila soglasna. Nocoj bo nominiran Garner. — Po nominaciji je nastopilo šestdeset govornikov, ki so vsi proslavljali predsednikove zasluge. — Predsednik se bo pripeljal nocoj ob devetih v Philadelphijo.

Danes je zadnji dan demokratske narodne konvencije v Philadelphiji. Predvčerajšnjim je bila delegatom predložena platforma demokrat. stranke, ki je bila brez vsakega ugovora odobrena. Včeraj je bila na vrsti nominacija predsedniškega kandidata. Kot je bilo že vnaprej znano, je bil ponovno nominiran za demokratskega predsedniškega kandidata predsednik Franklin Delano Roosevelt.

Nominiral ga je njegov stari prijatelj sodnik J. E. Mack iz Poughkeepsie, ki je zaključil svoj govor z besedami: — Mi demokratje smo pripravljene na boj. Pravica in napredek sta na naši strani. Pripravljeni smo na novo delo pod vodstvom velikega Američana, ki ga ne smatram samo za državljana ene same države, ampak ga predlagam kot sinu vseh osemindesetih držav za predsedniškega kandidata. Ta mož je Franklin Delano Roosevelt.

Tem njegovim besedam je sledila demonstracija, kakršne ni bilo doslej še na nobeni narodni konvenciji. Ljudje so kričali, ploskali, cepetali z nogami, godbe so igrale, in zdelo se je kot da bi vsi navzoči samega navdušenja podivjali. Ovacije so trajale več kot eno uro.

Nato je govorilo nad šestdeset govornikov, med njimi tudi governor newyorške države, Lehman. Vsi so hvalili zasluge nominiranca ter izražali trdno zaupanje v zmago pri novemberskih volitvah.

Za danes ima konvencija naslednji program: — Ob desetih dopoldne se sestanejo delegati, nakar bo governor Allred iz Texasa nominiral za podpredsedniškega kandidata podpredsednika Garnerja.

Ob osmih zvečer se bo začela sprejemna ceremonija na Franklin Field ter bo trajala do desetih.

Ob desetih bo došel iz Washingtona predsednik Roosevelt, ki se bo osebno zahvalil delegatom za ponovno nominacijo. Govor, ki ga bo imel pri tej priliki, je par dni skrbno sestavljal.

Načelna izjava (platforma) demokratske stranke je zadovoljila delavske in farmerske kroge, nikakor pa ni zadovoljila ameriških gospodarskih in denarnih mogotcev.

Pomisliti je pa treba, da ima ameriško delavstvo na milijone glasov, dočim imajo gospodarski mogotci le milijone dolarjev.

William Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, in njegov nasprotnik v strokovnoinj. skih zadevah, John L. Lewis, vodja močnega bloka industrijskih unij, soglašata v mnenju, da je načelna izjava demokratske stranke velikega pomena za delavce.

Demokratje obljublajo, da se bodo zavzeli za krajši delovni čas in za višje plače ter za pravico kolektivnega pogajanja.

DELAVSKI VODITELJI NAPADENI

Druhal je razbila delavski urad. — Tajnik delavke organizacije zvrča odgovornost na Goodyear Co.

GADSDEN, Ala., 26. junija. — Druhal več sto mož je vdrla v urad Amalgamated Rubber Workers of America, je razbila vse pohištvo in uradnikom delavske organizacije svetovala, da zapuste mesto ter je ravno prišla pretepati sedem uradnikov, ko je prišla policija. Delavsko vodstvo je pozneje izjavilo, da ima dokaze, da so "izbruh ljudske jeze" povzročili uradniki Goodyear Tire and Rubber Co.

Delavske organizatorje je policija spremljala najprej v mestno hišo, nato v hotel. Pozneje o zapustili mesto in se odpeljali v Birmingham, kjer jim mestne oblasti niso mogle nuditi zadostnega varstva. Ranjeni, četudi ne težko, so bili: George B. Roberts, zastopnik American Federation of Labor; W. W. Thompson, L. Gray, John B. House, J. C. Leslie, C. S. Holmes in E. C. Ludlow.

American Federation of Labor je v soboto na velikem zborovanju pričela kampanjo za organizacijo delavcev v tovarnah za gumij in zlasti za delavce, ki so zaposleni pri Goodyear Tire and Rubber Co.

Predsednik gumijskih delavcev S. H. Dalrymple iz Akron, O., je bil že prej večkrat izpostavljen napadom ljudske druhal.

Načelnik cestne policije, stotnik Potter Smith je poslal 20 policistov v Gadsden, da skrbijo za red in mir.

Prepir zaradi utrditve Dardanel

MONTREUX, Švica, 26. junija. — Konferenca glede Dardanel je bila odgojena sredi prepira med Rusijo na eni strani in med Anglijo in Japonsko na drugi strani. Pogajanja glede prošnje Turčije, da bi ji bilo dovoljeno utrditi Dardanele, so bila preložena na poznejši čas, da bo imela Liga narodov priložnost razpravljati o italijansko - šviceskem sporu.

Edward O'Neal, predsednik American Farm Bureau Federation, je rekel, da je poljedelska politika demokratske platforme skoziinsko zadovoljiva.

Na govorniški tribuni na Franklin Field bo nocoj tudi predsednikova mati Mrs. James Roosevelt bo priča, ko bo njen sin osebno obveščen o nominaciji. Stara je 81 let ter bo dospela v avtomobilu iz Hyde Parka v Philadelphijo.

NESREČA PRI PARADI V PHILADELPHIJI

Trije odri za gledalce so se podrli. — Po nezgodi je nastala velika zmešnjava. — Vendar so poškodbe le lahke.

PHILADELPHIA, Pa., 26. junija. — Trije veliki odri za gledalce so se podrli, ko je na njih stalo na tisoče ljudi, ki so z napetostjo čakali na pričetek velike parade, ki je bila ob priliki demokratske konvencije vpriporjena skupno z "Mardi Gras".

Odri so se nahajali na severni strani Parkwayja, slovite ulice Philadelphije, ki pelje od mestne hiše v Fairmont Park.

Po zatrdilu policije je bilo ranjenih od 525 do 50 oseb, vendar pa samo dve težko.

Nesreča je med bližje stojimi gledalci povzročila veliko zmešnjava. Policija pravi, da si je okoli 25,000 ljudi hotelo ogledati parado.

Nekaj časa je bila gnječa taka, da policija ni mogla priti do ranjenec.

Ko pa se je slednjič policiji posrečilo množico potisniti v stran, so bili ranjenci obvezani na zasilnih postajah, katere je mesto postavilo nalašče za "Mardi Gras" in parado, kakor tudi v ambulancah in bližnjih bolnišnicah.

ŽELEZNIŠKA NESREČA NA ŠPANSKEM

MADRID, Španja, 24. junija. — Brzovlak, ki je vozil iz Madrida v mesto Galicio proti severu, je pri postaji Ponserada zadel v tovorni vlak, ki je vozil v nasprotni smeri proti jugu. Pri tej nesreči je bilo u bitih 18 oseb, ki so se nahajale v prvem vozu za lokomotivo brzovlaka.

Kot zatrjuje železniški paznik, brzovlak ni pazil na znamenje, da proga ni prosta.

Časopisje pa pravi, da se delavci bolj zanimajo za politiko, kot pa za svoje delo. Brezbrižnost delavcev je tudi zakrivila eksplozijo v andaluzijskem rudniku v soboto, ko je izgubilo življenj 12 rudarjev.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

ŽIVLJENSKO VPRAŠANJE ZA OBE DEŽELI

Angleški minister govori o smernicah politike. Angleška meja je ob Reni. — Samo prijazna jezava, pravi Pariz.

PARIZ, Francija, 26. junija. — Angleški vojni minister Alfred Duff Cooper je rekel, da je francoska meja tudi angleška meja.

"Eno izmed mnogih dejstev," je rekel Cooper, "je, da francosko - angleško prijateljstvo ni vprašanje čustev in prostovolje, temveč da je vprašanje nujne potreba za obe deželi."

"Še danes so Angleži, ki so v svojih predsodkih tako slepo omejeni, da z vso resnostjo verjamejo, da je šla Anglija v vojno samo iz najčistejših dobrotljivosti, samo, da pomaga svojim prijateljem Francozom."

"V resnici pa smo šlo v vojno, ker so bili naši življenjski interesi na kocki in ker je bilo naše življenje v nevarnosti."

"In vsled nepoznanja tega dejstva pride s strani tega ali onega Angleža predlog, da bi se vnanja politika premenila in si poiskala druge prijatelje."

"Ti ljudje sploh ne razumejo, da Anglija pri izbiri svojih zaveznikov nima nikake izbire."

"Za dva brodolomea, ki se po potopu ladje znajdeti na istem rešilnem splavu, še ni potrebno, da sta si prijatelja — toda morata skupno delati."

"In znano vam je, da je ministrski predsednik Stanley Baldwin rekel, da je angleška meja ob Reni."

"Vaša meja je naša meja! Naši življenjski interesi nas vežejo na Francijo!"

Francoski uradni krogi pripominjajo k tem izjavam angleškega vojnega ministra, da gre samo za prijazno izjavo dobrega prijatelja Francije in ni nič več.

"Od nekatere strani neprestano poskušajo motiti francosko - angleške odnose," je rekel nek visok francoski uradnik. "Misel na kako angleško - francosko zvezo bi splašala angleško javnost. Toda govornikove besede ne dovolijo, da bi vstale take misli, kajti rekel je, da angleški življenjski interesi vežejo Anglijo na Francijo."

RDEČE ZASTAVE NA LADJAH

PARIZ, Francija, 24. junija. — Stavka mornarjev v Marseillesu se še vedno nadaljuje in na ladjah v pristanišču so razobesene rdeče zastave. Mornarji, ki so zasedli ladje, dobivajo hrano od prijateljev s suhega. Pristanišče je popolnoma mrtvo razun da pride kaka tuja ladja.

JAPONSKA JE ZAGROZILA KITAJCEM

Japonska je zagrozila z vojno mornarico. — Kitajski carinski stražniki streljali na japonsko ladjo.

TIENTSIN, Kitajska, 25. junija. — Ker je v ponedeljek neka kitajska carinska križarka streljala na japonsko ladjo, je Japonska zagrozila, da bo poslala v Čihli oddelek svojega vojnega brodograja in da bo izdala odločne odredbe proti kitajski carinski upravi. Pri tem sta bila ranjena dva Japonca.

Ravno tako je tudi v nedeljo neka kitajska križarka streljala na japonski parnik "Moe-ki Maru" in so bili ranjeni štirje japonski mornarji.

SANGHAJ, Kitajska, 25. junija. — O prvi bitki v državljanski vojni med Kantonom in Nankingom poročajo iz Kijanga v južnem delu province Hunan.

Kitajski viri poročajo o velikih izgubah na obeh straneh, vlada pa dvomi, da bi bili ti boji več kot majhen spopad.

Japonski viri napovedujejo velik spopad na severno in južno kitajsko armado pri Linglingu v južnem Hunanu. Zadnje dni neprestano prihaja vojaštvo osrednje vlade v Nanking, proti jugu. Kantonski poveljnik pa je naglo poslal v Kwantung svoje čete, da se postavijo proti 50,000 vojakom severne armade v južnem delu Fukien.

STAVKE NA ŠPANSKEM SE ŠIRIJO

MADRID, Španja, 25. junija. — Močni oddelki policije so bili poslani v Andaluzijo, kjer je zastavkalo 20,000 delavcev.

Pomorsčaki so bili poslani na pomoč policiji za vzdrževanje miru v Huelvi, kjer je bila razglašena splošna stavka. Vsled spopada med sindikalisti in socialisti je governor poklical pomoč topničarske policije na pomoč.

Rio Tinto rudniki, ki so last neke angleške družbe, so bili postavljeni pod močno stražo, ker so stavkarji zagrozili s šabotazo, ako ne bo do konca tedna njihovim zahtevam za boljše plačo in krajši delovni čas.

STAVKA GRŠKIH TOBACNIH DELAVCEV

ATENE, Grška, 25. junija. — Vsi tobaki delavci v Pireju so zastavkali iz simpatije do stavkarjev v eni tobaki tovarni. Policija, ki ščiti stavkokaze, je streljala in ranjene so bile tri osebe. Mnogo stavkarjev je bilo aretiranih. Aretiran je bil tudi komunistični poslanec Menoleas, ki je vodil stavkarje.

ATATURK IMA RAD DRUŽBO

Zelo rad se giblje v družbi v Ankari in Istanbulu. — Mnogo pleše in ima rad glazbo.

ANKARA, Turčija, 26. junija. — Poglavitno ravedrilo za turškega predsednika Kemala Ataturka je ples. Kakor je strog in resen v svojem uradnem življenju, tako je živahen in brezskrben v družabnem življenju. Rad zabaja v družbo, v kabarete in restavracije, kjer se popolnoma udaja za drugimi gosti zabavi in veselju.

Turški predsednik je strasten plesalec. Pogosto pleše cele noči in zjutraj ne kaže nikake utrujenosti. Spi samo po tri do štiri ure. Star je 54 let, toda je močan in živahen, kot bi bil star komaj 35 let.

Kemal se udeležuje vseh javnih prireditvev v Ankari in Istanbulu. Njegove zabave so poznane po svojem veselju. Pri takih zabavah pleše z vsako damo.

Kemal ima tudi rad glazbo. V svoji palači v Ankari ima svoj orkester in radio. Rad igra tudi poker in čeker. Mnogo tudi jaha. Zelo mnogo bere, zlasti zgodovinske knjige.

Kadi mnogo cigarete in tudi rad pije vino. Je zelo zmerno in najraje evropske jedi.

Njegova mati je želela, da bi postal duhovnik. Toda postal je kmet in pozneje vojak. V šoli se je učil tako pridno, da mu je učitelj dal ime "kemal", kar pomeni v arabščini "popoln".

Ko je bil Kemal star 21 let, je pričel delovati proti absolutistični vladi sultana Abdul Hamida. Za svoj cilj si je postavil, da strmoglavi staro turško vladarsko hišo, kar se mu je slednjič tudi posrečilo.

Kemal Ataturk je s svojim modrim vladanjem dvignil Turčijo zelo visoko, tako da se more sedaj postaviti v vrsto z najmodernejšimi državami Evrope.

ODLIKOVANE TELEFONISTKE

FEDERALSBERG, Md., 25. junija. — Telefonistkinji Mrs. Mary M. Wheatley in Miss Reba F. Pusey ste za svojo junastvo tekom velike povodnji v septembru bili odlikovani s Theodore Newton Vail kolajno.

Tekom velike povodnje ste ostali na svojem mestu kot telefonistkinji skozi 52 ur, ko je pod njima po ulicah tekla 9 čevljev globoka voda. Ves čas so jim dovažali hrano s čolni. Mesto je bilo tedaj samo s telefonom zvezano z zunanjim svetom in je tudi tem potom prišla mestu pomoč.

Poleg kolajn ste dobili tudi vsaka po eno zlato iglo.

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.**"GLAS NARODA"**
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Dopis brez podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242**ZBOROVANJE LIGE NARODOV**

Včeraj se je sestal v Ženevi svet Lige narodov, da se bo še enkrat — in najbrž zadnjič — bavil z italijansko — abesinsko zadevo.

Anglija, ki je bila svoječasnno največja zagovornica sankcij proti Italiji, je popustila.

Baldwinovo ministrstvo je bilo vsled tega izpostavljeno v angleški poslanski zbornici najhujši kritiki, pa je kritiko junaško vzdržalo.

Angleški vnanji minister Anthony Eden, pred čigar odločnostjo je celo sam Mussolini trepetal, se je spokoril ter se sprijaznil z usodo.

Usoda je pa taka: — Sankcije proti Italiji morajo biti odpravljene ter ne bodo obnovljene v morebitnih bodočih zapletitvah. Državniki bodo priznali podjarmljenje abesinskega cesarstva.

Svoječasnno je Liga narodov označila Italijo kot napadalno. To je bila povsem pravilna označba, kajti najbolj zaigran Mussolini se ni ne drznil trditi, da je bilo narobe in da je Abesinija Italijo napadla.

Mussolini zahteva, naj Liga proklame to obtožbo. Če jo bo Liga preklicala ali ne, se ne ve.

Napoved je pa zborovanje sveta Lige narodov le nekakšen uvod k skupnemu zborovanju Lige in h konferenci zastopnikov nekaterih držav, ki so podpisale locarno pogodbo.

Anglija zahteva nekakšne pokrajinske pogodbe, to se pravi, da bi se le sosednje države vezale s pogodbami, dočim je Francija odločno proti temu, ker se boji za svojo nadvlado na Balkanu in ker se boji vpliva Nemčije proti jugovzhodu.

Po mnenju Francije se mora Italija na vsak način vrniti v fronto zapadnih sil.

Kaj je Abesinija, kaj Haile Selassie, kaj so moralni principi Lige narodov?

Vse to je državnikom proketo malo mar.

IZ UPRAVNIŠTVA

Do konca tekočega meseca bo dobil vsak naročnik, ki ni poravnal naročnine za Glas Naroda, opomin.

Razpošiljanje opominov stane upravo "Glas Naroda" vsako leto več sto dolarjev v gotovem denarju. Delo pri tem ni vračunano.

Zdi se, da so za nekatere naročnike številke poleg naslova brez pomena, dasi slehernega vsak dan sproti opozarjajo, do klaj ima plačan list.

In par dni, predno mu naročnina poteče, naj bi jo poravnal. S tem bi storil svojo dolžnost, upravi bi pa prihranil ogromno delo in stroške.

Roman "Pota Ljubezni" bo ta teden končan. Prihodnji teden začne na njegovem mestu izhajati nov roman, ki bo po zahtevu uredništva tako zanimiv, da opominov sploh ne bo treba več pošiljati.

Želimo, da bi se ta napoved uresničila.

LJUDSKO ŠTETJE V RUSIJI

6. januarja bo v Rusiji splošno ljudsko štetje in posebni urednik za pripravo vsega potrebnega. Letos v juniju bodo v vseh mestih z nad 100,000 prebivalci ustanovljene pripravljene pisarne za ljudsko štetje, kjer bodo pripravljali sezname stanovanjskih hiš, naselbin itd. Ljudsko štetje bo trajalo od 8. zjutraj do polnoči in v seznam pride vsak, kdor je bil v mestu čez noč 6. januarja. Za redko naseljene kraje, kakor daljni sever, sibirski tajga, Pamir, puščava Karakum itd. bo treba seveda več časa, ker na takih krajih ljudsko štetje ne gre tako hitro in gladko od rok kakor po mestih.

Prebivalce polarnih stanic bodo prešteli s pomočjo radia. Ljudi v vlakih in na kolodvorih bodo prešteli od določenih posebnih komisarij, na ladajah pa kapitani ali po njih določeni komisarij. Za ljudsko štetje je pripravljenih 35 milijonov vprašalnih pol v 30 jezikih. Da bo zahtevalo ljudske štetje tudi precej težke denarne žrtve, je seveda samo obsebi razumljivo.

ISČE SE

moj brat JOSIP ZABUKOVEC (Štajerčev iz Krke). Njegov zadnji naslov je bil: J. Zabukovec, 746 Hamilton Street, Vancouver, B. C., Canada. Ako bo to sam bral, naj se zgleda ako pa kateri rojakov ve zanj, naj mi naznani na tale naslov: Anton Zabukovec, 3612 E. 82 Street, Cleveland, Ohio. *

POKLIČANJE SORODNIKOV V AMERIKO

Ta je enajsti v vrsti člankov o naturalizaciji in državljanstvu.

Priseljenec se loči od svoje družine, vsaj začasno, kadar zapusti svojo domovino, da si poišče srečo v Ameriki. Ako je poročen, le redkoma se dogaja, da žena in otroci gredo z njim. On sam ne zna, da-li mu bo všeč v Združenih državah in kako dolgo tukaj ostane. Navadno niti nima zadosti denarja za voznino vse družine. Svoje nade in svoj trud pa osredotoča na oni blaženi dan, ko se zopet snide s svojci.

Leta pa minejo in priseljenec stoji pred usodnim problemom: ali naj se povrne v stari kraj k ženi in otrokom, ali pa naj se potruditi spraviti jih sem, da ž njimi ustanovi tukaj svoj ameriški dom.

Ako se odloči povrniti se ne le k svoji družini, marveč prevzeti tudi zopet dolžnost državljana rojstne domovine, tedaj nikakor ne more napraviti naturalizacije ne prihajala v poštev. Povratek pa ni vedno lahka stvar niti ni vedno po godu priseljenca. Ako se odloči poklicati v Ameriko svojo ženo, otroke ali starše, tedaj vprašanje naturalizacije postane odločilne važnosti.

Dandanes se priseljenec pripušča v Združene države bodisi kot kvotni priseljenec ali pa kot priseljenec izven kvote. Število kvotnih priseljenec, ki morejo biti vsako leto pripuščeni v Ameriko iz te ali one dežele, je strogo omejeno po kvoti, določeni za vsako deželo. Število izvenkvotnih priseljenec, ki morejo biti pripuščeni, ni tako omejeno, kar so pripuščeni izven kvote. Ti so žena ameriškega državljana in neporočeni mladoletni otroci ameriškega državljana. Ako ženska, ki je ameriška državljanica, se je poročila z inozemcem, ta sme tudi priti kot priseljenec izven kvote, toda le ako se je poroka izvršila pred dnem 1. julija 1932.

Tudi, kar se tiče kvotnih priseljenec, najdemo, da se tudi v tem pogledu jemljejo posebno v poštev bližnji sorodniki ameriških državljanov. Polovica kvote vsake dežele je rezervirana za starše ameriških državljanov in soproge državljanek, ako se je poroka izvršila po 1. juliju 1932.

Res je sicer, da druga polovica kvote je prepuščena ženam ali neporočenim otrokom pod

21. letom onih inozemcev, ki so bili zakonito pripuščeni v Združene države za stalno bivanje. Kjer pa je kvota majhna in se hitro izčrpa, so žene in otroci inozemca mnogo na slabšem kot žene in otroci priseljenca, ki je postal državljan. Ta razlika postave še hujša, ako se uresniči noka sedanja prizadevanja v Kongresu, da se kvote še bolj znižajo. Kar se tiče učeta in matere inozemca, ti nimajo nikake prednosti ali privilegije po priseljeniskem zakonu.

Ko je industrijalna kriza in obširna nezaposlenost udarila Ameriko, je bilo priseljevanje še bolj omejeno vsled navodil ameriškim konzulom, naj ne izdajo vize onim inozemcem, ki, ako bi bili pripuščeni, utegnjo pasti na breme pavnega dobrodelstva. To pomenja, da, ako inozemec nima zadosti sredstev, da bi se preživljal tudi brez dela oziroma ne prihaja k sorodniku, ki dela in ima sredstva za njegovo vzdrževanje, mu konzul ne daje priseljeniške vize. Vsled tega se je število kvotnih viz, dejanski izdanih, skrčilo za 80 do 90 odst.

Tako se je zgodilo, da le ena ali dve deželi sta izčrpala svojo kvoto v zadnjih letih — leta 1935 le Turčija, Španjka in Filipinski otoki.

Dokler traja ta situacija, je državljan in inozemec v enakem položaju, kar se tiče kvotnih omejitev in prihoda sorodnikov — vsaj v onih deželah, kjer kvota ni bila izčrpana. Nikdo pa ne more znati, kako dolgo ta situacija bo nadaljevala. Spremeniti se more vsak čas. Nadalje, ameriški konzul, ko sodi, da-li kak inozemec utegne pasti na breme javnega državljana in nekoliko olajšati njihovo doživljanje vize.

Iz vsega tega je lahko razvidno kaj vse to pomenja za priseljenca, ki želi, da njegova družina pride v Združene države. On najde, da državljanstvo mu pomaga odpreti vrata, ki so bila takorekoč zaprta prihodu večini inozemcev; njegova žena in neporočeni mladoletni otroci postanejo takoj izvenkvotni. Njegovi starši pa dobijo pravico do prednosti v kvoti. To so predprave, ki naj jih inozemec vpoštevata, ko se odloča, da-li se potrdi ali ne za ameriško državljanstvo.

Podrobno razlaganje priseljeniških zakonov Združenih držav, spisano v angleščini, se pošlje onim, ki pišejo po isto na

TRAGIČEN SKOK S PADALOM

Te dni so imeli na Čkoslovaškem armadni letalni dan, ki so mu prisostvovali najvišji predstavniki vojaških in civilnih oblasti, gledalcev se je pa zbralo na letališču nad 400,000. 157 letal je krožilo nad Prago, da so ljudje videli moč države v zraku. Letalci so delali drzne akrobacije, med njimi sta se zlasti odlikovala kapitan Široky in čkoslovaški kralj zrakoporočnik Novak. Ozračje je kar bobnelo in odmevalo v streljanju s topovi in strojnimi čammi ter pokanju bomb in brenju motorjev 157 letal. Ljudje so videli pravo sliko vojnih grozot v zraku. Žal se pa velika letalska prireditev ni zaključila brez nesreče.

Iz vojaških letal so skakali vojaki s padali; bilo jih je 15 a eden je našel na letališču smrt. Njegovo padalo se ni odprlo in ljudem je zastajala sapna, ko so gledali kako pada nesrečnej z zaprtim padalom. Šele tik nad letališčem se je odprlo padalo, toda bilo je že prepozno. Smrtno se je ponesrečil poročnik Karel Skacel, 14 letalec je na letališču odložil padala in odšlo, petnajstega je pa odpeljal sanitetni avto mrtvega. Bil je zavarovalni uradnik in ker je bil že del časa brez službe, se je priglasi kot rezervni poročnik in lani je nastopil vojaško službo. Poročila o letalskem dnevu je poslala po radiu njegova žena v Olomouci in ko je zaslišala vest, da se je njen mož ubil, je dobila hud živčni napad.

TRIDESET MILLJONOV PLIN-SKIH MASK

V kratkem bo na Angleškem na razpolago 30 milijonov plinskih mask za primer sovražnega letalskega napada. Do konca tega leta bodo izvežali pol milijona ljudi v rabi teh mask in vseh drugih zaščitnih ukrepov zoper napade s strupenimi plini. V Farfieldu v grofiji Gloucestershire imajo že državnolo, v kateri šolajo v štirinajstidnevni tečajih po trideset oseb iz civilnega prebivalstva v tej stroki. Te osebe de-

Foreign Language Information Service, 222 Fourth Ave., New York, N. Y. Čtivo se pošlje brezplačno.

lujejo potem v domačih krajih kot instruktorji med ljudstvom. V bližnjem času bodo otvorili še nadaljnje šole te vrste med drugim v Manchesteru, industrialnem osrčju dežele. Tečajniki so v prvi vrsti policijski uradniki, gasilci, občinski nastavljenici, zdravniki in bolnišniško strožno osebje.

"Nihče neče podcenjevati nevarnosti plina," je dejal eden izmed voditeljev teh tečajev, "toda če storimo primerne zaščitne ukrepe in ljudje tudi napravijo, kar jim reče, tedaj bo nevarnost plina gotovo ena izmed najmanjših skrbi bodoče vojne."

Tečajnikom predvajajo na nazoren način različne vrste plina, ki pridejo v prvi vrsti v poštev za vojne namene. Dalje pa jih pouče tudi o različnih metodah napada, o zaščitnih ukrepih za posamezne kraje in osebe, o razplinjevanju in drugih podobnih stvareh.

Dopisi.

Enuncclaw, Wash.

Ker mi bo kmalu naročnina potekla, vam pošljem \$3.— in \$1.— za knjigo "Naši kraji". Vreme imamo sedaj lepo. No, saj je tudi čas, ker je dva me seča deževalo, tako da nismo mogli na polju delati, in kar smo posejali, je segnulo.

20. junija sta se poročila Mr. John Umek in Miss Helen Fornalski. V soboto in nedeljo zvečer je bila svatba. Povabljenih je bilo preko 200 družin, ki so se večinoma odzvali vabilu. Prav dobro smo se zabavali pozno v noč. Novoporočencema želimo obilo sreče.

S pozdravom

Jerney Krashovetz.

(Opomba uredništva: Prav radi potrjujemo, da Vi niste pisali dopisa, ki je bil objavljen v 123. številki Glas Naroda. Uredništvo ne izda imena dopisnika brez njegovega dovoljenja.)

NESREČA

V Peoria, Ill., se je Frank Virant pred nekaj dnevi težko ponesrečil pri delu v pramo-govniku. Dokončeval je delo in v nekaj minutah je mislil oditi iz rova, ko se je usula nanj plast kamenja, ki ga je silno zmečkalo. Odpeljali so ga v bolnišnico kjer se še vedno nahaja v kritičnem položaju.

Peter Zgaga

Te-le so se nabrale začasa moje oškodnosti v predalu moje pisalne mize:

Par izrekov o ženskah in ljubezni:

Družba samih moških je polovična družba, družba samih žensk je popolnoma neznanost.

Zelo je bistroumen tisti, ki zna na svoji ženi vedno na novo odkriti nekaj novega.

Prava ljubezen pomeni: pozabiti nase.

Ljubezen prežene čas, čas prežene ljubezen.

V ljubezni je beg edina zmagaga.

Sele tedaj občutimo, kako ljubimo, kadar se poslavljamo ali kadar se spet srečamo.

Priateljstvo žensk je dosti višje nego njih ljubezen.

Ljubiti pomeni trpeti, ne ljubiti pomeni umreti.

Koketne ženske uporabljajo najbolj nevarno orožje — brez črtožnega lista.

Neka ženska je dejala: "Ne živimo zato, da bi bile prijetne, temveč da bi nas ljubili."

Ženska se ogleduje v zrcalu ne samo, da bi se videla, temveč tudi zato, da bi videla, kako jo vidijo.

Ženske ljubiti — to pomeni: dajati prednost prijetnosti, ki nam jo nudijo, pred neprijetnostmi, ki nam jih povzročajo.

Mož zna ljubiti samo v neki starosti, ko ima komaj še kakšno priliko, da bi ga katera ljubila.

Sodnik obtoženo, (ki prosi za besedo): "Dobro govorite, toda bodite kratki in povejte golo resnico — vse drugo je zadeva vašega advokata."

Dve ženski sta v nebesih zahtevali novodošlega moža zase. "Jaz sem bila njegova žena," je dejala prva. "Jaz sem bila njegova prijateljica," je dejala druga. Tedaj je rekel sveti Peter možu: "Pojdi, spadaš v peklo — dovolj si trpel. V peklu ti bo nekoliko odleglo."

Sodnik dami, ki je prišla za pričo:

"Ste poročeni ali samski?"

Priča vzdihne.

"Neporočena!" diktira sodnik zapisnikarju. Nato se obrne k možu, ki je prišel kot priča: "Poročen ali samski?"

Priča vzdihne.

"Poročen!" diktira sodnik.

Profesor je predaval:

"Moje dame in gospodje, tako vidite, da se razlikuje orangutan od človeka v glavnem po tem, da nima daru govora. Če bi pa lahko dejal: Jaz sem orangutan, bi bil že človek!"

Velikega angleškega državnika Tomaža Morea so vprašali, kaj misli o zakonu. Dejal je:

"Kdor se poroči, je podoben človeku, ki hoče seči v vrečo, v kateri je sto strupenih kač in ena jegulja. Stavi bi sto proti eni, da bo zgrabil nepravilo!"

Farmer, ki je dal nedavno zavarovati svoja gospodarska poslopja za veliko vsoto denarja, je divjal proti gazolinski postaji in že oddaleč kričal: — Daj mi deset galon gazolina! Moj barn gori!

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.60	Din. 100		Za \$ 9.00	Lir 100	
\$ 5.00	Din. 200		\$ 17.50	Lir 200	
\$ 7.25	Din. 300		\$ 43.00	Lir 500	
\$ 11.75	Din. 500		\$ 83.00	Lir 1000	
\$ 23.00	Din. 1000		\$ 165.00	Lir 2000	
\$ 45.00	Din. 2000		\$ 245.00	Lir 3000	

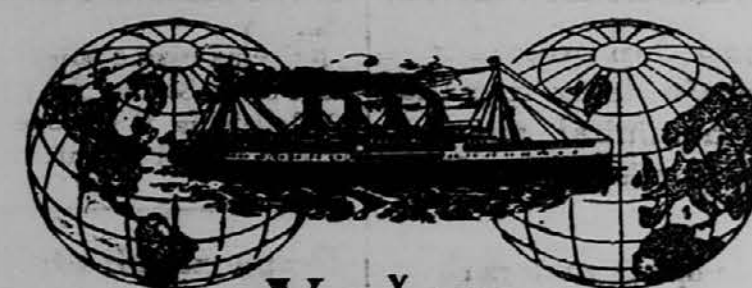
KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.85
\$ 15.—	\$ 16.—
\$ 20.—	\$ 21.—
\$ 30.—	\$ 31.25
\$ 50.—	\$ 51.50

Prejemnik dob v istem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJINO \$1.—**SLOVENIC PUBLISHING COMPANY**
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.**Važno za potovanje.**

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zapno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, polni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ALOJZIJ REMEC:

BURJA

(Slika iz 18. stoletja.)

Viharni časi so bili takrat.

Po Vipavski dolini so se po cesarski cesti pomikale dan za dnevom dolge vrste vojakov, danes proti Gorici, jutri nazaj proti Vipavi in Ljubljani. Celi regimenti avstrijskih grenadirjev so korakali po prahu in peblatu, kakor je naneslo. Boben je ropotal neprestano, trobente so pele, pred četami so jezdili častniki v belih plaščih, s svetlimi sabljami, za njimi so marširali vojaki z visokimi čukami na glavi, sklonjeni, trudni in potni, blatni in prašni, včasih so peli, včasih kleli, včasih molčali, kakor je bil čas in cesta.

Kakor veter so vihrali ob njih oddelki konjnikov v svojih lepih uniformah, drdrali in ropotali so kanoni za pešci, trobente so zapele kratko znamenje, za hip se je vse ustavilo, kratak odmor — zopet se je oglasil rog in cesta je oživela kakor pot mravljincev iz mravljišča do hrške, ki je padla prezgodaj zrela in sladka z drevesa, ker jo je načel črv.

Ljudje po vaseh so bili prestrašeni.

Od Gorice so grmeli kanoni. Francoz je silil tam čez Sočo. Zaman so se mu ustavljale avstrijske čete pod generalom Karolom.

Po vaseh so bili nastanjeni vojaki, danes z rdečimi hlačami in belimi suknjami, jutri z belimi hlačami in modrimi suknjami, danes so govorili hrvaški in kleli mažarski, jutri so robantili po nemški, da se nihče ni mogel razumeti z njimi.

V Šempasu so bili zadnje dni hrvaški vojaki, sami krepki fantje, ki jim je bila puška kakor pero in sablja kakor bilka. Pri županu jih je bilo nad sto na skednju, po sobah pa je bilo pripravljenih ležišč za deset oficirjev.

Večeri so se, častniki so se gregli na ognjišču, zakaj bilo je sredi marca in še mráz.

Majolika je krožila od rok do rok, za vsak bokal kakor zlato rumenega vipavca je zacingljala srebrna dvajsetica v županov mošnjček.

Oče župan je nazadnje dal par bokalov zastoj. Zato je moral tudi on piti z njimi.

"Neka živi naš gospodine župan!" so mu napili.

Ko so odložili majoliko, se je oče župan popraskal za ušesom in izpregovoril: "Je že prav gospodje. Samo nekaj bi vprašal, če bi smel. Kaj pravite, ali bo še dolgo ta tepež in metež s Francozom? Če pojde tako, kakor je začelo, ne vem, če bo kazalo to pomlad orati."

"Što očes, orati!" je odgovoril mlad poročnik.

Tedaj se je oglašil zunaj rog. Vse je poslušnilo.

Alarm!

Kakor bi trenil, so bili konji iz hleva, častniki so se zavili v sedla, vojaki so se v skednju oprtali, puške so zletele na ramena in ta hip je bila četa na dvorišču pripravljena za odhod.

"Kam gospodje? Ali je Francoz blizu?" je izpraševal oče župan in se je čudila družina.

Vojaki niso odgovarjali. Preden bi človek mislil, je bila vas prazna, dolga vrsta se je pomikala tiho, brez bobnanja po cesti, a ne proti Gorici, marveč proti Vipavi.

Oče župan je bil mnenja, da to ne kaže nič dobrega. In res ni kazalo nič dobre, kajti tisto noč se je nadvojda Karol umaknil proti Kranjski pred gene-

ralom Muratom, ki je s svojimi četami prekoratil Sočo.

Dan pozneje je bila Vipavska dolina tiha, zapuščena, kakor bi bila izumrla. Pooblašilo se je bilo, megla je legla na zemljo.

"Ne bo dobrega..." so govorili ljudje, skrivali denar, žito in vino, kamor so mogli, in zadrževali vrata v hrame in kašče.

Popoldne je prikrevsal berač Mrmolja v županovo hišo v Šempasu.

"Bog daj dobro, oče župan in vsa družina!" je pozdravil in začel moliti.

"Kaj bi zdaj molil! Povej, ali kaj veš o vojski!" se je razjezil oče župan.

"Povem, povem... Od Gorice sem prišel. Tam se je že Francoz vžgneznil. Na Lijaku jih je vse črno. Iz platna so si naredili kolibice, tam kuhajo in pečejo, šivajo hlače in čistijo puške in kanone. Vse polje jih je polno, jezdec dirja po okrog, bobni ropotajo, muzika igra, ljudje pa govorijo čuden jezik, da ne veš, ali molijo ali kolnejo..."

"Kaj pa naši?" je vprašal župan.

"Vrag vedi, kakor daleč ve de cesta — naših nobenega kakor bi jih bil veter izpihal."

"Čudno, čudno..." je majal župan z glavo.

"Lačen sem," je vzdihnil berač.

"Mica, daj Mrmolji kaj jesti! Jaz se grem preobleči in potem pojdeva h gospodu županu. Francoze bo treba sprejemati, da nam vasi ne zažgejo. Naš gospod je učen in mi bo vedel svetovati, ko se moja kmetska glava ne more zbrhati," je dejal župan in se odpravil v sobo.

Čez pol ure sta bila v župnišču in Mrmolja je pripovedoval na dolgo in široko, kar je vedel. Še več pa je lagal po beraški navadi.

"Kaj tedaj, gospod župnik?" je vprašal župan, ko je bil Mrmolja končal svojo zgodbo.

Gospod Matija si pogladil lase, vzela iz tobačnice ščip tobaka, kihnil parkrat in prav polagoma dejal: "Lepo domov idita in doma bodita... Francozi so ljudje kakor drugi!"

Ta čas je pridiral v vas že mal oddelek francoskih konjenikov.

Pred županovimi so se ustavili.

Tako nenadoma so privihrali, da mati županja niti ni utegnila zapreti vrat v dvorišče pred njimi.

Hlapec sta se s krila v seno, deklo so jokaje zbežale v sobe, samo najmlajši županov sin, petnajstletni Jakob, je ostal na svojem mestu, na stolčku na ognjišču in ježno gledal na rdečehlačarje, ki so poskakali s konji in s sabljami v rokah obstopili mater.

Kričali so nad njo, vihteli sablje, kazali semintje — mati županja pa je tropetala od strahu.

"Kristus nebeški, kaj naj vsem povem, ko besedice ne razumem!"

Dolgo so kričali, a slednjim uvideli, da vse skupaj nič ne pomaga. Vtaknili so sablje v nožnice, le eden se je mogočno razkoračil in zavpil: "Baba, hopsa!"

Županja ni vedela, kaj hoče in ga začudeno gledala.

"Hopsa, hopsa!" ji je tulil na uho in tolkel s sabljo ob tla.

"Moj Bog, kako bom hopsa, ko sem že stara," je prosila.

"Hopsa!" je zarentačil Francoz in potegnil sabljo.

"Še ubijete me ti neverniki, ki so tako na ženske, če ne zaplešem!" je zastokala županja, vdala se v svojo usodo, prišla za oba roba predpasnika in se zavrtela pred vojakmi tako nekako, kakor je videla plesati grajske gospodične v svoji mladosti, ko se je tudi sama rada vrtela.

Francoze je pa zlomil smeh in so se tako krohotali, da je odmevalo vse širno dvorišče.

Jakob v kotu pa je stisnil pesti, se potuhnil in zlezal skozi okno.

"Oče va mpokaže! Z gnojnim vilami vas bomo, neverniki!"

Stekel je proti župnišču in že za prvim vogalom ugledal očeta in Mrmoljo.

V par trenutkih sta bila na dvorišču. Mati županja je vsa upehana jokala na klopi pred hišo, Francozi pa so rogovili po veži in po dvorišču.

"Hopsa!" so vpili tudi nad županom, ko se je pokazal.

"Bogve, kaj hočejo?" se je obrnil k Mrmolji. "Sedaj po-kaži, kaj znaš! Saj si pravil, da znaš vse jezike!"

"Samo tega ne znam..." se je otepal berač.

Francozi so pa kričali še huje (Nadaljevanje na 4. strani)

KOPANJE V REKI

Za vse ljubitelje kopanja, pa za ljubitelje rečnih kopeli, bi bilo dobro, da si zapomnijo naslednja pravila:

1. Ne kopaj se po nočeh brez spanja, po hudih razburjenjih, neposredno po glavnem obroku in po velikih naporih. Kopati se smeš samo dve uri pred obedom ali dve uri po njem in prav tako po dnevurnem odmoru po napornem delu.

2. Telo naj bo ogreto. Po močni ohladi ali pa če te zebne, se ne kopaj. Zmeraj znojenje ne škoduje. Manj ti škoduje, če stopiš nekaj znojen v kopel, nego da se izpostavljaš prehladnemu zraku.

3. Ko dospješ do kopališča, se malo oblečen počivaj, potem sleci in pojdi takoj v vodo. Pri tem pa raje opusti skok z glavo v vodo, ker to ušesu in sluhu ne dene dobro. Z obilnim gibanjem ali plavanjem kušaj telesno topoto takoj dvigniti. Nauči se plavati čim prej, če tega v svojo sramoto in v svojo škodo še ne znaš.

4. Trajanje kopeli je odvisno od temperature vode in od tvoje občutljivosti. Za slabotne osebe zadostuje, če so pet do deset minut v vodi. Čim zažutiš neprijetno mrzlenje, ostavi vodo.

5. V lepem vremenu se vidi, če kratki sončni kopeli. Slabotne osebe in vse osebe, kadar ni sonca, pa naj se hitro oblečejo, dobro sprehodijo na prostem in napravijo nekaj poštene dihalne telovadbe.

6. Alkoholnih pijač se pred kopanjem ali po njem izogibaj.

7. Kdor ni utrjen, se sme samo v toplem, mirnem vremenu kopati v reki.

OPERACIJE BREZ DOLGEGA LEČANJA

V zadnjih letih zagovarja že mnogo odličnih kirurgov mnenje, da je bolje, če pacient po operaciji čimprej vstane. Tu ne gre za kakšno teorijo, ki si je izmislil kakšen medicinski čudak, temveč za zanimivo praktično preizkušeno metodo, da bi se zdravlilni proces in ves razvoj bolnika po operaciji čim bolj popešila in spravila v pravi tir.

Na londonski kirurški vseučiliški kliniki so proučevali in preizkusili veliko število takšnih primerov. Pri tem niso imeli niti enega primera, kjer bi nova metoda odrekla. Seveda si stvari ne smemo zamišljati tako, da bi bil človek po težki trebušni operaciji prisiljen, čim bi se zbudil iz narkoze, obleči hlače in suknjice ter se po-brati domov. Prav za prav gre le za to, da pacienta že 24 do 36 ur po operaciji dvignejo iz postelje in ga povedejo s pomočjo strežnikov in zdravnikov do druge postelje.

Večina pacientov se temu postopanju naravno upira, ker se boje, da bi se jim rane spet odprle in da bi nastale sploh kakšne druge komplikacije. Toda ta strah je po modernih obvezah in spretnih živih brez podlage. Pacienti, ki so se odločili za tiste zgodnje prve korake, so kmalu lahko ugotovili znatno izboljšanje svojega stanja. To izboljšanje temelji na tem, da se s pokončno lego telesa kmalu odpravi zastoj krvi in druge motnje notranjih organov. Seveda pa se bodo morali kirurzi, ki smatrajo zgodnje vstajanje po operacijah za najboljše pot do ozdravljenja, še nekaj časa boriti za to svoje naziranje, preden bo obveljalo.

V letošnjem Koledarju je par lepih kratkih povesti, ki bodo zanimale ljubitelje leposlovja.

Pota Ljubezni

Roman

68

"Prosil bi, da popije vaša Visokost par kapljice vina."

"Hvala, ni treba."

"Kako se počuti vaša Visokost?"

"Hvala, tako!"

"Knez moj —"

Mračen knezov pogled mu je prekinil besedo. Ko bi ne bil vedel, da velja še kaj svojemu gospodu, sedaj bi ne mogel opaziti tega.

"Visokost, dovolil bi si samo opozoriti, da je čas odpeljati se."

"Čas? Že dobro. Nekdo trka, poglejte, kaj je?"

Prišla je orlonanca z brzojavko.

Nepopisno veselje se je mahoma polastilo kneza. Morda ne pride princesa, mogoče je zbolela ali je v zadnjem trenutku odstopila.

Razgrnil je urno brzojavko, buljil vanjo ter se s strašnim krikom opotekel nazaj proti mizi.

Prestrašen je pobral Dernhof telegram ter čital:

"Kneginja Libanova izvršuje žalostno dolžnost ter javlja Njega Visokosti knezu Egonu Nškemu nenadno smrt svoje varovanke Vere Sepanove. Pisma, tudi od drage pokojnice slede."

Zavladala je smrtna tišina, ki je trajala več minut. Nihče izmed obeh ni mogel najti besedi.

Dernhof si je pokrtil z roko oči. Nenadoma je začutil roko svojega gospoda in težko nje-

govo glavo na svoji rami, in gospodarjeve solze so kapale na njegovo lice.

Bili so strašni trenotki.

"Dernhof, hvalite z menoj Boga, da spadam med one izvoljence, katerim je odmerjeno le še kratko življenje... Mila moja — mila moja — kmalu pojdem za teboj — zvest ti do groba!"

"Bodi vam Bog milostiv, knez moj, ter podeli njeni duši večni mir!"

"Amen, amen!"

Knez je stal gologlav in je sklepal roke nad čelado. Bog edini je slišal molitev njegove duše...

Spodaj pred gradom se je premenjala straža z bučno glasbo.

Visoko vzravnane, mrzlega, trdega in praznega pogleda je stopal knez k vozu.

Videl in slišal ni radujoče se množice. Od tega časa je postal tuje med svojimi.

Kaj je koristilo princesi lepo okrašeno mesto, veselo pozdravljanje naroda? Sejala je solze in bo tudi žela solze na strani, mračnega, bledega soproga...

Vera je bila poizkušala živeti brez njega, a ni mogla. Da ne podleže izkušnjam, da se z enim samim, hrepenenja polnim krikom svojega izmučenega srca ne povrne k njemu, je segla po najskrajnejšem.

Našli so jo nekega jutra mrtvo pred njegovo sliko, z njegovim madaljonom v roki...

"Kdo vrže kamen nanjo?"

KONEC

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o znamenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:

Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Nac

Cena

1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina:

Kovač Šimen; Zaročnik z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena

1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina:

Prikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-čl, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena

2.50

ŽUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina:

Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot

Cena

1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina:

Izseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Abnaden; V treh delih sveta;

Cena

1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

DATA ZA LOČITEV

Pred kratkim se je omožila iraška princesa Adiza z bivšim grškim hotelskim vratarjem Haralambijem. Po poroki, ki se je izvršila z Atenah, sta oba izginila izpred oči sveta. Toda kogar hoče svet videti, tega najde, pa če se skriva v sredi zemlje. Ne glede na reporterje in fotografe, ne glede na nepoklicne radovedneže, zasledujejo mladoporočence neprestano posredni in neposredni odposlanci iraškega kralja, ki se pa nočejo pogajati s kraljevim svakom, bivšim vratarjem,

temveč z bivšo princeso, kraljevo sestro. Tako jima medeni tedni potekajo vse drugače nego nemoteno.

Doslej je zmagovala ljubezen nad dvornim ceremonielom. — Princesa Adiza je izjavila, da je srečna do zadnjega konca in pripravljena, odpovedati se vsem svojim pravicam in častem. Svoj korak pa utemeljuje s presenetljivo izjavo, da se je na kraljevem dvoru dolgočasila nad vse mere...

Ko so ostale vse in tervenci je princesine sestre Radžije

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

FRANK KNOX IZ ILLINOISA

ki je bil na republikanski konvenciji v Clevelandu imenovan za podpredsedniškega kandidata. On in Landon bosta imela precej dela, če bosta hotela izpodriniti Roosevelta

Srčna stiska

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

36 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"Tem sladkejšje te bo potem vkrotiti, divja mačka," si misli, ko mu ježno obrne hrbet.

Nekega dne popoldne ima Katarina izvršiti neko naročilo svojega očeta na barona in na Winklerjevo povabilo je nekaj časa ostala. Ko so popoldne popili kavo, greste Gerta in Katarina na verando poleg obednice. Baronica je odšla v svojo sobo, baron in Helmut pa sta šla zopet gledat konje.

Težavno poteka razgovor med dekletoma. Vsaka čuti, da je med njima nekaj nepremostljivega. Gerta je bila zopet slabe volje, Katarina pa tega ni mogla prenašati. Ni imela namena dolgo ostati, toda biti je hotela na jasnem in je hotela z Gerto govoriti odkrito besedo. Po ovinkih govoriti ni bila njena navada, zato kar prične:

"Gerta, rada bi te nekaj vprašala, pa četudi sem ti vsiljiva."

"Rada sem ti na razpolago."

"Kaj si imela s Kraftom?"

Gerto zalije temna rdečica.

"Kako prideš na to vprašanje? Kak vzrok imaš?"

"Mnogo!"

In Katarina prične na svoj mirni način naštevati vse, kar je zapazila: skozi poletje, kako je po mnogih znakih jasno opazila, da vlada med Gerto in Kraftom tajni sporazum in da je na Kraftu, odkar je v gostih baron Brul, opazila veliko izpremembo.

"Prava detektivka si, moja draga Katarina," pravi Gerta rezko. "In imaš domišljijo, nad katero se čudim in je pri tebi nisem nikdar pričakovala. Povej mi samo eno: kaj te sploh ta zadeva zanima? Ali ti je mogoče Kraft celo naročil, da mi bereš levite?"

"Kako naj bi."

"No, potem mi ostane samo en zaključek: da ljubiš Krafta. Kajti le ljubosumnost in ljubezen ima tako bistre oči, ki vse vidijo in jim nič ne uide."

Odprto pogleda Katarina v Gertine prečeče oči. Ni ji bilo treba povesiti oči in odkrito je priznala svojo ljubezen.

"Da, Gerta, imaš prav, ljubim ga!"

In v teh priprostitih besedah je bila iskrenost njenih občutkov.

"Škoda, da mi tega že prej nisi povedala tako naravnost in odkrito, takrat, ko sem te vprašala o tem! Potem njegovega priznanja, da me ljubi, da sem njegovo vse, ne bi sprejela, tedaj bi ga poslala k tebi," pravi Gerta in se hladno smeje ter povdara vsako besedo. Pri tem neprizanesljivih besedah se Katarina vendarle zgane.

"Izpusti me iz te igre," odvrne razburjena. "To kar si mi ravno kar povedala, me ni prav nič presenetilo četudi se čudim, da si dala podložnemu in navadnemu človeku prilžnost, da ti je kaj takega priznal. In da tega nisi nerada sprejela, mi je v dokaz to, ker je Kraft še vedno pri vas — kajti v drugem slučaju bi pogrnala iz hiše vsakogar, ki bi se spozabil in se drznil k tebi povzdigniti oči!"

"Kako natančno me poznaš," se zaničljivo smeje Gerta, toda na Katarinine dosledne besede ni mogla ničesar odgovoriti. Katarina pa nadaljuje z istim mirnim glasom:

"Sedaj pa hočem od tebe vedeti, ko si enkrat moje domnevanje potrdila s svojimi besedami, kako dolgo boš še zaroko s Kraftom držala tajno; kajti kot kaj drugega sporazuma z njim ne morem smatrati. Bilo bi nemogoče, da bi se baronesa Winkler tako ponižala — ne, nočem izgovoriti, kar moram sicer še misliti."

"Sedaj pa dovolj!" Gerta poskoči; ne more se več premagovati. "Dosti dolgo sem te poslušala! Sedaj pa je konec moje potrpežljivosti! Tvoja vprašanja so zelo čudna. Kaj te briga, kaj imam s Kraftom, kako prideš do tega, kot bi hotela biti moja varuhinja? Iz tebe ne govori nič drugega —"

"Stoj, Gerta, ne govori dalje!" In Katarina prime Gertino roko. "Gerta, prosim te, vse hočem pozabiti, kar si hudega — mogoče tudi nevede — meni prizadela! Samo obljubi mi, da ga ne boš naredila nesrečnega, da se ne igraš z njim, ako te tako zelo ljubi."

"Kako zopet prideš do tega? Kdo pa ti pravi to?"

"Moj občutek, moja opazovanja! Poglej, saj splošno govore, da bo v kratkem zaroka s tvojim bratrancem, baronom Brulom — ako je temu tako, ali se hočeš potem s Kraftom razstati?"

"To je moja skrb!" odgovori Gerta in pri tem ji ošabna poteza skoro spači obraz. "Sicer pa ne razumem, Katarina, zakaj se razburjaš zaradi stvari, ki te, oprosti, toda povedati moram, niti najmanj ne brigajo?"

"Misli, kar hočeš, smatraj me za vsiljivo in netaktno, rada bom prenesla, samo reci mi eno: ali se smatraš za Kraftovo zaročenko?" vpraša Katarina s prosečim glasom. Bolet tega razgovora prenaša samo zaradi Krafta, kateremu je hotela s tem samo koristiti.

Gerta se glasno zasmee.

"Čudna si, Katarina, v svoji naivnosti! Ali misliš, da moram vsakemu odgovarjati na vprašanja? Niti najmanj ne! Dovolj zgodaj boš izvedela, za koga se bom odločila. Ti pa si samo ljubosumna in se na mene jeziš, ker misliš, da sem ti izneverila tvojega ljubimca."

"Ako si Krafta navezala na sebe samo iz zabave in hudomušnosti, z vsemi umetnostmi svoje rafinirane koketnosti, tedaj ti tega ne bom nikdar pozabila — kajti postal bi drugače sreča mojega življenja — in tudi meni je bil naklonjen, dokler nisi ti prišla vmes in si iz dolgega časa na njem poskusila svojo moč."

"Dosti slabo za tebe, da tvoja moč ni zadostovala, da bi ga obvarovala pred menoj," zlobno odvrne Gerta. "Zopet dokaz, da vsi moški niso nič vedni, kolikokrat sem ti že to povedala! Ali morem kaj za to, ako ti je postal nezvest? Toda ne maram te napraviti nesrečne! Prostopoljno ti ga odstopim. Vzemi ga, oženi ga in osreči najlepšega med vsemi, ne bom ti na poti."

(Dalje prihodnjik.)

BURJA

Nadaljevanje s 3. stran.

svoj "hopsa", kazali na konje in hlev.

Slednjič se je beraču posvetilo.

"Oče župan, "hopsa" bo menda po francosko to kar po naše ovsu. Svoje mrhe bi najbrže radi nakrmili."

Mrmolja je začel z vojaki ločiti neko čudno laščino in kmalu povedal županu: "Ovsu hočejo. Če ga imate pri hiši, dajte ga, ker drugače vse posekajo in postreljalo."

"Ovsu nimam, sena pa!" je odgovoril župan, prijel Francoza, ki se je najbolj drl, za roko, ga vedel v hlev in mu pokazal seno. Ko je ta ponavljal še svoj "hopsa", je župan skomizgnil z rameni in z rokami pokazal, da ga nima.

No, Francozi so bili tudi s senom zadovoljni. Nehali so kričati, začeli nositi seno iz hleva in ga metati pred konje.

Majhen črnkast Francoz, nemara častnik, pa je ogledoval hišo, stopil iz dvorišča in se oziral pozorno po vasi.

Zlasti ga je zanimalo veliko kamenje, ki je bilo po koreh na strehah. Zlezo se mu je sumljivo, zato je potegnil berača za rokav, mu pokazal na streho in ga nekaj izpraševal.

Mrmolja ni razumel besedice, a zdelo se mu je, da ga vprašuje, čemu je kamenje na strehah.

"E — per burja..." se je odrezal na kratko.

Francoz je grdo pogledal berača, poklical vojaka, ki je znal za silo laški, in začela sta Mrmoljo viti in izpraševati, da so mu lasje vstajali od strahu.

Mrmolja je trdil, da je kamenje zato na strehah, da burja korev ne odnese. Francoz pa se je rotil, da je Burja avstrijski general, ki je ukazal zato naložiti kamenje po strehah, da bi ga kmetje metali na Francoze, ko pridejo v vas.

Mrmolja ni laščine mnogo razumel, francoščine pa nič, a videl je, da mu prede slab. Francoza sta kričala nad njim in mu pretila s sabljo in hotela nekaj izvedeti, česar on ni vedel.

Slednjič je spoznal, da hočeta vedeti, odkod je burja.

"Sem od Čavna piha, na Colu jo pa delajo — burjo," jima je slednjič dopovedal in pokazal po vasi.

Častnik je zadovoljno pokimal in se obrnil. Mrmoljo pa so vzeli vojaki medse in tisti, ki je lomil laščino, mu je povedal, da jim bo moral pot kazati k burji.

"Ta bo lepa!" je vzdihnil berač in strah ga je začelo biti.

Ta čas se je znočilo. Mrzla črna noč se je napravljala in burja se je ponujala.

Z nočjo je prišel nov francoski oddelek v vas. Raztresel se je po vseh hišah, pri županovih so vojaki zasedli konje, berač je dobil svetilko in roke in zapovedali so mu, naj jim kaže pot.

"Kam pa moraš iti, Mrmoljo?" ga je vprašal župan, ko mu je prižigal luč.

"Burjo me gonijo iskati pasjeverci. Pot naj jim kažem. Pravijo, da je burja general, a ne veter, nedolžen veter..."

Počasi so odjezdili po cesti na vipavsko stran, pred njimi pa je krevsal berač s svetilko.

"Kako jim uide, kako jim uide?" je tuhtal, a nobena pametna misel mu ni hotela v glavo.

"Presneta burja, da mi delaš take sitnosti! Od Čavna piha, da me nos in ušesa bole in jaz naj te iščem!" je mrmral in si povezoval klobuk na glavo, da bi ga burja ne odnesla.

In premišljeval je dalje.

"Zapeljem te pasjeverce, luč upihnem, tema je, pa naj me dobe, če me morejo. Seveda, če me dobe — bom kmalu visel na veji in Bog naj bo milostljiv moji ubogi duši!"

Zmolil je očenaš za srečen konec in jo ubral po ozki stezi, da je mogel komaj posameznik za njim.

Francozi so ga ustavili, a Mrmolja jim je na roke pokazal, da je cesta seženj dolga, steza pa ped, ker jim ni mogel drugače dopovedati, da je steza bližnjica.

Tam je most — je modroval berač dalje — širok most, kjer se križate steza in cesta. Steza je nerodna, in če bom urnih nog, me noben konj ne dohiti do mosta. Tam pustim pred mostom malho in klobuk, da me bodo iskali pod mostom in se zakasne. Jaz pa jo ubrišem skozi Osek v gore. Trnovski gozd je velik, ljudje tam gori dobri, se že skrijem in preživim..."

In zmolil se je še en očenaš in pospešil korake. Nenadoma je bila svetilka ugasila in razbita v kamenju ob stezi. Mrmolja pa jo je dobil že dober streljak pred Francozi po stezi, ki jo je v temni poznal tako kakor podnevu.

Za njim kričanje in peketaenje konj.

Prisopihal je do ceste, bežal do mesta, vrgel tam klobuk in malho v suhi potok pod mostom in odhitel po travnikih in njivah proti gorovju.

Daleč je že bil, ko se je ustavil, oddahnil in poslušnil. Čul je peketaenje po cesti, drobna luč se je zasvetila tam doli, nenadoma se je zasvetilo in strel je počil.

"Glej jih, pod most strelja jo!" se je zasmejal berač. "Boga zahvali, Mrmolja, da ti je dal tako brihtno glavico, da nisi šel pot pod most, ampak si jo rajši popihal v gore!"

A ni še nehal tega premišljevanja, ko se je zasvetilo tam pod Gradcem, malim skalnatim gričem nad cesto, nato še enkrat in potem nešteto krat. Pok za pokom, iz grmovja nad cesto so žvižgale svinčence na Francoze, ki so iskali svojega ubeglega kažipota.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

KRVNIK MENJAVA POKLIC

Vsi se me izogibajo, dela ne dobim ali pa ga takoj izgubim, čim zvedo za mojo preteklost — pripoveduje, kakor pišejo angleški listi, William Billington, čigar predniki so bili več pokolenj krvniki in ki je v svoji mladosti tudi sam opravljal ta posel.

Preteklo je 31 let, odkar je Billington izvršil zadnjo usmrtnitev. Njegovi živci niso bili več kos tej nalogi. Kolikokrat je moral koga usmrtiti, je že vnaprej doživljal hude muke. Jemati je moral težka uspavila, če je hotel spati, toda v njegovi omami so ga potem mučile strašne sanje. Grozotni prizori, ki jih je doživljal pri justifikacijah, so ga neprestano zasledovali. Vedno znova so mu prihajala v spomin morda vnašanja nesrečnikov, ki so do zadnjega trenutka upali v pomilostitev. Tega ni več zdržal, vedno znova se je bal, da mu bodo živci odpovedali in da se bodo muke zločincev s tem na strašen način podaljšale. Izvršil je 1005 usmrtitev, potem je bil še na robu blaznosti, in se je umaknil iz poklica, ki je bil zanj pekel.

Bil je še mlad in je hotel začeti novo življenje. Postal je brivski pomočnik. Toda njegovo ime je bilo preveč znano in tudi sprememba tega imena bi mu nič ne koristila, ker so nešteti listi objavili njegovo sliko, ko je menjal poklice. Kjer se je potegoval za delo, so ga odpravljali s kakšnim nejasnim izgovorom ali pa so mu odkrito povedali, da ga ne morejo zaposliti iz obzira do klientov. Če

je pa kje vendarle dobil delo, so ljudje kmalu zvedeli za njegovo preteklost in so ga z gospodarjem vred začeli bojkotirati. Poskusil se je tako po vsej Angliji in povsod se je končalo na isti način.

V Manchestru se mu je nekoč primerilo nekaj posebno mučnega. Neki gospod, ki ga je pravkar bril, je zvedel iz šale neke pomočnice, ki ni bila mišljena hudo, da ga brije bivši krvnik. V vzkrikom gnusa ga je sumil od sebe in samo naključje je hotelo, da ga Billington pri tem ni nevarno ranil z britvijo. Odšel je v Avstralijo, a celo tam ga je zasledovala usoda. Vrnil se je utrujen in obupan na Angleško. Edino ta možnost bi bila, da bi odšel v kakšno drugo deželo, toda kje bi dobil dovoljenje za delo? Sedaj je že star in spet brez posla. Pokoriti se mora zato, kar je pred več nego tremi desetletji vršil smrtno obsodbo, ki so mu jih anročevali drugi.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Po cesti so dirjali Francozi nazaj proti Šempasu. Mrmolja pa je hvalil Boga za srečno rešitev in stopal zložno proti Oseku in goram.

Navadno pravimo, da so ženske sladkosnedne, da moški raje pijejo grenko pivo, nego sladko čokolado, v resnici pa ni vedno tako. Vsaj v Kopenhagnu to pravilo ne velja. Menda kot reklamo za čokolado so priredili tam anketo, ki se pokazala, da so moški bolj sladkosnedni, nego ženske. Šlo je za to, kako radi jedo ljudje čokolado. Izkazalo se je, da so v pretežni večini moški. Samo med 17 in 21 letom so v večini ženske, ki so v teh letih bolj sladkosnedne kakor moški.

Po anketi je bilo sproženo tudi vprašanje, zakaj je njen rezultat tako presenetljiv. Odgovor se je glasil, da zato, ker se ženske svoje sladkosnednosti ne sramujejo, čokolada in druge slaščice jedo javno, moških je pa sram in nočejo javno pokazati, da so sladkosnedneži. Morda bi pa malo kriva tudi bojazen pred debelostjo, saj so sladkosnedni ljudje navadno dobro rejeni. Ženske pa mnogo bolj pazijo na svoje sloke, postave, nego moški, ki jim je končno vseeno, ali imajo malo večje ali malo manjše trebuške, če jih že imajo.

"Glej, to so pa naši!" se je zaveselil berač. "Zdaj bodo Francozi mislili, da je tam Čaven in tam general Burja. Le streljajte se, za moja ušesa niso te muhe!"

Pišite nam za cene vozniš il-
SLOVENIC PUBLISHING
COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

stov, rezervacijo kabin in po-
jasnila za potovanja.

Na parnikih, ki so debela tiskani, so
vrste v domovino izleti pod vodstvom
izkušenega spremljevalca.

30. junija:
Bremen v Bremen

1. julija:
Washington v Havro
Normandie v Havro

2. julija:
Berengaria v Cherbourg

3. julija:
Ile de France v Havro
Conte di Savoia v Genoa

7. julija:
Europa v Bremen

8. julija:
Queen Mary v Cherbourg